

Valtuuskunta tutustui turkistarhaukseen

Eläinlääkäriliiton valtuuskunta kokoontui kevätkokoukseen ja -seminaariin Suomen länsirannikolle Vaasaan. Se on tilastojen mukaan maamme aurinkoisin kaupunki, vaan tällä kertaa ei tilastoennuste osunut kohdalleen. Aurinko näyttäytyi vasta kokouksen jälkeen lauantaina kotiinlähdön aikaan.

Perjantaina tutustuttiin ensin turkistarhaan Oravaisissa, minkä jälkeen pohdittiin seminaarissa muun muassa eläinsuojelulain uudistamista, eläinlääkäriammattikunnan profiilin nostoa eläinsuojeluvälivonnassa sekä valvonta-eläinlääkäreiden jaksamista eläinsuojelutyössä. Lauantaiaamuna oli vuorossa varsinainen valtuuskunnan kokous. Liiton puheenjohtaja Kirsi Sario kertoo omalla palstallaan hiukan seminaarin annista.

Käynti turkistarhalla oli useimmille valtuuskunnan jäsenille ensimmäinen laatuaan. Saimme rautaisannoksen turkistarhaukseen liittyvää tietoa, kiitos asiantuntevan tarhaajan ja neuvojan sekä oppaanamme toimineen kollega Tomas Häggvikin. Valtuuskunnalle kerrottiin myös turkiseläinten hyvinvoinnin parantamiseksi tehdyistä toimenpiteistä sekä turkistuotannon taloudellisesta merkityksestä alueellisesti ja valtakunnallisesti.

Tarhalla vilkkaana alkanut ajatusten vaihto jatkui iltapäivän seminaarissa, jossa pohdittiin muun muassa turkiseläinten mahdollisuutta lajinmukaiseen käyttäytymiseen sekä onko turkiseläinten kasvatusta ylipäätään eettisesti hyväksyttävää. Lajinmukainen käyttäytyminen on kuitenkin hankalasti määriteltävä käsite ja eläinten mahdollisuutta siihen rajoitetaan turkistarhauksen lisäksi varsin voimakkaasti muissakin kotieläintuotannon muodoissa sekä myös seuraeläinten kohdalla. Keskustelun lopputulokseksi muodostui, että Eläinlääkäriliitto ei ota kantaa turkistarhauksen puolesta tai sitä vastaan. Turkistarhaus on yksi kotieläintuotannon muoto muiden joukossa. Eläinsuojelulakia uudistettaessa on huolehdittava, että edellytykset hyvinvoinnille ja myös lajinmukaiselle käyttäytymiselle toteutuvat kunkin eläinlajin kohdalla suomalaisissa olosuhteissa mahdollisimman hyvin. Eläinlääkärien ensisijaisena tehtävänä tässä prosessissa on toimia asiantuntijoina.

Seminaarissa pohdittiin myös eläinlääkärien ammattikunnan profiilin nostoa eläinsuojeluvälivonnassa ja siihen liittyen myös valvontaeläinlääkäreiden jaksamista eläinsuojelutyössä. Eläinlääkintähuoltolain uudistuksen myötä perustetuissa valvonta-eläinlääkäreiden viroissa työskentely on monelle osoittautunut yksinäiseksi puurtamiseksi ikävien asioiden parissa. Työhön on sisällynyt myös suoranaista väkivallan uhkaa. Pitkänkin praktikouran omaavat henkilöt ovat kokeneet työn stressaavaksi, nuoremmista ja vähemmän kokeneista puhumattakaan. Ongelmiin ei ole yksiselitteisiä ratkaisuja, mutta yhteistyö praktikko- ja valvontaeläinlääkäreiden sekä läänineläinlääkäreiden kesken erityisesti ongelmallisten tilanteiden selvittämisessä vähentää työn kuormittavuutta. Valvontaeläinlääkäriä ei pidä jättää työssään yksin.

Valtuuskunta oli perjantai-illan päätteeksi kutsuttu kaupungin vastaanotolle Vaasan läänin maaherran entiseen virkataloon. Vierailua isännöi perusturvajohtaja Jukka Kentala yhdessä vaimonsa, kollega Kirsi Kentalan kanssa. Tervetuliaispuheessaan illan isäntä mainitsi aikoinaan tutustuneensa eläinlääkäriin ammattikuvaan myös aivan käytännön navetta- ja sikalatasolla ollessaan mukana vaimonsa päivystysmatkoilla. Kiitokset Vaasan kaupungille vastaanotosta, pääsimme tutustumaan myös maaherran talon museo- ja taidearteisiin.

Olli Ruobo

Suomen Eläinlääkäriliiton valtuuskunnan puheenjohtaja